

PITUFFIK NEWS

Nyt fra Thule Air Base

Onsdag d. 25. januar 2006 nr. 1/2006

Vær velkommen

Gamle Thule

side 6-7

Spinning Marathon

side 10-11

Dundas Dining

side 12-13

Indhold
Nr. 1/2006

Det sker i Thule
Side 2

Ho ho hooo...
Side 3

Vindere af DLO-julelotteri
fundet
Side 4

Fokus på barak 324
Side 5

Den gamle gymnastiksal
Side 6-7

Varm vinter på McGuire
Side 7

Luksus ergonomi med
børnesygdomme
Side 8-9

Team Base Supply i hård
Marathon spinning
Side 10-11

Redaktionens spalte
Side 11

Hvor er jeg henne?
Side 12

Endnu en stor dag i
Food Services
Side 12-13

Velkommen og farvel
Side 14

Festlige lejligheder
Side 15

Bagsiden

UDGIVER:
Greenland Contractors
DK - 3970 Pittufik

Ansvarshavende:
Inge W. Bülck

Redaktør:
Louise Kümmel

Redaktionen:
Malene Lynge
Karina Pedersen

Tryk: Nofoprint A/S
Oplag: 825

Næste nr. udkommer: 22.02.2006
Deadline: 10.02.2006

Det sker i Thule

Af Inge W. Bülck

Den første måned af det nye år er næsten gået, og de mange kolleger, der har været på ferie i forbindelse med helligdagene, er vendt tilbage til pladsen, og aktivitetsniveauet er på vej op igen, selvom vi stadig er i den strengeste del af vinteren.

Den 18. december 2005 åbnede Dundas Buffet Restaurant med stor succes - en succes som blev fulgt op med flotte arrangementer i forbindelse med julen. Ved åbningen blev der med rette uddelt stor ros til alle de medarbejdere, som har deltaget i ombygningen, rengøringen og klargøringen af restauranten. Ligeledes skal Food Services' medarbejderne have ros for - under trange forhold - at have formået at bespise basens beboere på glimrende vis på det gamle hospital gennem 3 måneder.

Over de næste måneder vil Food Services via kundeundersøgelser sikre, at menuen i videst mulig udstrækning svarer til kundernes ønsker. Der har f. eks. fra mange sider været udtrykt ønske om at få snacklinen genåbnet til frokost, så det er sket, og sådan vil der over de kommende måneder konstant ske småændringer og forbedringer.

I 2006 skal vi fokusere på helheden, GC skal i endnu højere grad fremstå som een virksomhed. Uanset om man arbejder i en support-funktion eller i et driftsafsnit, og uanset hvor man geografisk er placeret, så skal vi alle have eet fælles mål, nemlig at udvikle virksomheden med henblik på at skabe den bedst mulige arbejdsplads på et økonomisk fornuftigt grundlag, hvor enhver form for suboptimering altid skal betragtes som uacceptabel. Beslutninger skal, før de iværksættes, hver eneste gang vurderes med henblik på, om de gavner den samlede virksomhed - for kun ved at trække i samme retning, kan vi opnå løbende forbedringer. Forbedringerne skal opnås gennem forandringsparathed på alle niveauer, bedre tilrettelæggelse af arbejds gange, effektivisering, centralisering og standardisering, men ikke mindst opnås via en endnu bedre dialog - på alle niveauer og på kryds og tværs i organisationen. Det betyder også, at alle har pligt til at tage et selvstændigt ansvar, uanset hvor i organisationen man er placeret.

For at kunne opnå dette er det ikke alene nødvendigt, at passende ansvar og kompetence uddelegeres, men også nødvendigt, at alle medarbejdere er parate til at påtage sig ansvar og kompetence svarende til det job, man har påtaget sig i virksomheden. Et godt og positivt skridt er oprettelsen af medstyrende grupper flere steder i organisationen, og det er en udvikling, som vi skal arbejde videre med.

Et andet grundlag for udvikling og forbedringer er fokus på arbejdsmiljøet - både det fysiske og det psykiske - det skal vi også arbejde med i det kommende år. Her har ledere, medarbejdere, sikkerhedsgrupper og arbejdsmiljøudvalget et fælles ansvar.

Vi kommer aldrig ud over i en stor og mangeartet virksomhed som GC, at der opstår samarbejdsproblemer fra tid til anden i en afdeling eller divergerende opfattelser af, hvad der er ret og rimeligt, men det vigtigste er, at vi er parate til dialog og har et system, der kan tage fat omkring problemerne og arbejde med løsningerne.

Når dette læses er vi tæt på februar - solen vender tilbage til Thule, og foråret venter et par måneder forude. Jeg er sikker på, at 2006 bliver et godt år, hvor vi får konsolideret mange af de tiltag, som vi satte i gang i 2005 - men det kan vi komme nærmere ind på på fyraftensmødet den 30. januar, hvor jeg håber, at der som sædvanligt møder mange medarbejdere op.

Ho ho hooo...

Af Malene Lynge

Traditionen tro løb Operation Julemand af stabelen, den 26. december. Arrangementet blev lidt forsinket på grund af risikoen for storm og en forsinket DC8'er.

Historien om Julemanden

Engang i slutningen af '50-erne

midlerne dryppe andre steder end på Værestedet i Qaanaaq. Traditionelt går pengene primært hertil, da midlerne fra Operation Julemand var med til at etablere stedet.

Aviaq Harper, som selv kommer fra Qaanaaq, vandt således en konkurrence, hvor hun skulle give et godt bud på, hvem der ellers ville nyde godt af midlerne. Hun stemte på

eller starten af '60-erne havde to amerikanere overskud nok til at starte en velgørende organisation til fordel for de grønlandske børn i Dundas – også efter forflyttelsen til Qaanaaq.

I en længere periode helt frem til udgangen af '90-erne eksisterede der en tradition for at donere penge til både amerikanske og danske organisationer – med andre ord, gik pengene ikke udelukkende til Grønland.

Omkring år 2000 blev det besluttet at ikke alene skulle pengene blive i landet, men de skulle også følge den enkelte Base Commander. Man mente at det var synd, at den Base Commander, der nu havde lagt så mange kræfter i arbejdet med Operation Julemand, ikke kunne være der til at blive krediteret for det hårde slid. Regnskabsåret for Operation Julemand følger derfor en Base Commander og altså fra juli til juli.

Operation Julemand er et US Airforce projekt forstået på den måde, at der er en styrekomité, hvor basens præst typisk er formand for komitéen.

DLO-en fungerer i denne forbindelse som kasserer og er således med, når pengene skal afleveres i Qaanaaq.

Ved sidste års indsamling lykkedes det organisationen at samle 20.000\$ ind. Et kvalificeret gæt på beløbet til dato lyder på 15.000\$ - det bliver spændende at høre, om det holder stik!

Da der sidste år var tale om et stort beløb, ville man gerne lade

Alderdoms hjemmet samt Børnehaven i Qaanaaq og vandt altså konkurrencen. Godt gået, Avi!

Takket være organisationen kan alle børn under 15 år i Qaanaaq se frem til at få en julegave hvert år fra Julemanden! Og skulle der være ekstra gæster, man ikke lige har taget højde for, er der som regel også et par gaver i overskud til dem.

I det daglige mærker vi til Operation Julemand ved kassen i Dundas Deli, ved kassen i BX'en og ved messecheckeren i Base Restaurant, hvor der står en fin gennemsigtig kasse, man kan putte penge i. Mange af os putter glade vores byttepenge i og udover det beløb der bliver samlet der i årets løb, arrangeres der et brag af et festligt arrangement, som foregår i Hangar 7. Mange Thule-boere nyder at købe gode julegaver til familien derhjemme, at fængsle deres kollegaer eller venner, så de selv må købe sig ud eller

at kaste lagkager i hovedet på hinanden. Ved dette års Operation Julemand måtte Base Commanderens også tage i mod en lagkage i ansigtet.

Vi vil lade billederne tale for sig selv og ikke mindst rose alle for deres trofaste bidrag til Operation Julemand.

Vindere af DLO-julelotteri fundet

Af Karina Pedersen

Fredag den 23. december blev vinderne af det store DLO-julelotteri udtrukket på DLO'ens kontor i #461. Der var i alt solgt 2414 lodsedler, hvoraf der blev udtrukket 22 gevinster, som var sponsoreret af en række lokale virksomheder og organisationer.

Under udtrækningen var de hovedinvolverede i Operation Julemand, som lotteriet også er en del af, til stede på DLO-kontoret – fra DLO-kontoret Søren Pedersen og Lars Iversen, den danske betjent John

Herefter blev numrene sammenlignet, og Søren Pedersen underskrev som verificering, at alt var gået korrekt til.

Hansen, den amerikanske præst Chaplain Cox og Executive Officer Craig Goodyear. Det blev først fastslået, at der var solgt lodsedler indenfor numrene 1-2414, hvor

For god ordens skyld skal jeg lige nævne, at der ikke blev vundet på nogle af de 50 lodsedler, som var blevet solgt lige inden udtrækningen.

der dog var 50, der manglede at blive solgt, men det blev klaret ved, at to af de tilstedeværende købte 25 lodsedler hver. Herefter stod John for selve den elektroniske udtrækning, mens Lars Iversen og jeg selv, som ikke havde købt lodsedler, verificerede numrene på papir.

Der er nu 22 heldige vindere, som kan se frem til en af følgende gevinster:

1. præmie

2 Air Greenland flybilletter CPH –Kangerlussuaq-CPH Besøg i Qaanaaq med

2. -

hundeslæde- og fisketur, 2 pers.
2 x grønlandsk husflid, fra Tele Post Center, Pituffik
Air Greenland Foto Safari, Den Grønne Dal
\$ 100 US kontant fra GC
DKK 500,- kontant fra Thule Borgerråd
\$ 50 US gift certificate fra BX'en

3. & 4. -

5. -

05 x

10 x

02 x

Vindernumrene kan ses på henholdsvis den danske og den amerikanske infokanal.

Den heldige vinder af førstepræmien, som var sponsoreret af Air Greenland, meldte sig kort tid efter, at udtrækningen var foretaget. Vinderen af flybilletter fra København til Kangerlussuaq og retur blev vundet af en glad kok fra GC Food Services – Anders Grønbak Larsen. Personligt ville jeg ikke helt have vidst, hvad jeg skulle bruge billetterne til, men jeg har ladet mig oplyse, at de for Anders betyder, at han kan invitere sin kone til Sønder Strømfjord at besøge gamle kolleger, da han tidligere har arbejdet der.

Overskuddet fra lotteriet gik naturligvis til Operation Julemand, hvor der alt i alt blev rejst i omegnen af \$14.000.

Fra henholdsvis DLO-kontoret og Chaplain Cox, som er formand for Operation Julemand, var der stor tak til alle sponsorerne, som har været med til at støtte diverse gode formål med deres gavmilde donationer.

For dem der ikke var heldige at vinde i år, er jeg sikker på, at vi alle får endnu en mulighed næste år, da DLO-lotteriet er en rigtig god Thule-tradition.

FOKUS på barak 324

Startskuddet er gået for konkurrencen om BBB - Basens Bedste Barak.

Af Malene Lynge, barak #324

Der opfordres hermed til dyst – alle mod alle!

Hvilken barak er basens bedste barak? Hvad synes du, der gør netop din barak så god? Er det menneskerne? Traditionerne? Faciliteterne? Opvarmede badekåber

efter badning i en varmluftsbarak? Kom med dit bud, og så deler vi stjerner ud på baggrund af det, der sendes ind.

Her kommer første kandidat til titlen Basens Bedste Barak!

#324

Først og fremmest ligger Barak #324 i Beverly Hills, hvor de unge smukke og rige bor! Den ligger ganske vidst ikke på River Side, men her hersker gode traditioner og gedigent socialt samvær med ikke bare

barakkens beboere, men også dem, der bor i omegnen.

Folk, der har været med til festerne i #324, ved, hvordan vi hygger os. Vores barakformand Hans Kold-Hansen står gerne for det festlige indslag, hvad enten det er vandkamp, sneboldskrig eller sange ved festlige lejligheder.

Jeg vil lige ridse op i punktform hvorfor jeg synes Barak 324 skal være basens bedste barak:

- Altid god underholdning såsom buksevand, indendørs sneboldskrig og festlige sange kreeret af Hans Kold-Hansen (læs: www.festsange.dk)!
- Fællesspisning om fredagen, hvor vi bestiller mad fra Igloo Inn.
- Da vi ikke har flagstang flages der inden døre for nye beboere og ferieborn, der returnerer!
- Indvielse af nye beboere!
- Udover flagning benytter vi også pynt – især svinere, hvis vi f.eks. ikke er tilhængere af samme fodboldklub!
- Hvis ikke vi pynter døren hos de der returnerer, pynter vi bare værelset op med julepynt!
- Vi har en af basens absolut flotteste barer!
- Vi har ismaskine!
- Vi har ingen bar- eller baraktur!
- Opvarmede badekåber i brusekabinen (vi bor i varmluftsbarak)!
- Topmoderne vaskemaskine og komfur!

Jeg vil gerne se nogen, der kan slå vores barak, for det tvivler jeg ærlig talt på, der er. Så kom an, jeg er parat – se om du kan slå vores stjerner!

Den gamle gymnastiksal

**Tidligere ansat
ved DCC 1966-
1971, og ved
DAC/GC 1978-
1997**

Af Jørgen Lakjer

Der var engang – Sådan begynder de fleste eventyr. Men historien fortalt i denne artikel er ikke et eventyr, men derimod en beretning om en brand på basen under en af de værste storme, man nogensinde har oplevet på Thule Air Base.

Base Gymnasium - Mange har sikkert undret sig over, hvad der har været på den store åbne plads foran Bldg. 274, som i dag benyttes af GCs pladsledning og administration. Her lå basens stolthed, Base Gymnasium – en stor bygning der indeholdt gymnastiksal med omklædningsrum og bade faciliteter (kun for mænd!), fitnesscenter og en tilbygning med bowlingbaner.

Base Gymnasium med Bowlinghallen – foto fra 1966

Vi skruer tiden tilbage - til foråret 1967. Jeg var ansat som Safety Supervisor i firmaet Danish Construction Corporation (DCC), der på det tidspunkt havde servicekontrakten på Thule AB, og beskæftigede ca. 800 mænd. Jeg boede i barak 333, som udelukkende var forbeholdt supervisors fra forskellige afdelinger. Forholdene var trange dengang. Vi boede 24 mand i barakken i små enkeltværelser med 1 vindue og halvt så store som dem, der benyttes i dag. Der var ikke noget køkken, og opholdstuen

var absolut ikke noget at skrive hjem om. Nogle gamle amerikanske møbler med plastikovertræk på hynderne, en sofa, og et sort/hvidt fjernsyn stablet op på et par sofaborde. Ikke nogen luksus, men sådan var forholdene jo dengang.

Stormen begyndte - som storme nu engang gør på Thule AB. Først de sædvanlige varsler om dårligt vejr, og så tog det fart. I løbet af kort tid blev basen meldt op i en Phase Two, hvilket svarer til det, vi i dag kalder Storm Charlie. Alle dem, der kunne, hastede hjem til barakkerne, nu skulle der rigtig "råhygges" – troede vi da. Der gik ikke lang tid, inden alle områder inklusiv selve basen blev meldt op i en Storm Delta. Ifølge vejr-meldingerne på radioen blæste det op til 70 knots på basen og op til 100 knots udenfor basen. Sigtbarheden var naturligvis nul på grund af den meget kraftige snefygning.

Der er brand på basen – gymnastiksalen brænder - lød det pludselig fra en af beboerne i barakken. Han havde hørt det på den amerikanske radio. Jeg fandt hurtigt min lille båndoptager frem, og gjorde

materiale, som kan stamme fra den nuværende brand. Må vi igen minde Dem om, at døre og især vinduer skal være lukkede.

Det værste tænkelige var sket, brand på basen under en Phase Three. Vi kunne fra barakken se lysskæret fra branden, når der indimellem kom en pause i snefygningen.

Vær klar til at blive evakueret - det kom som lidt af et chok, da vi hørte den næste meddelelse på dansk over radioen fra Base Command Post:

The Base Commander har erklæret Thule Air Base i en General Alert. Al personel skal være forberedt på, at det kan blive nødvendigt at forlade barakkerne. Al personel skal være iklædt deres faseudstyr, eller have det ved hånden, hvis det skulle vise sig at være nødvendigt at evakuere bygningen. Vi minder Dem i øvrigt om, at ingen forlader barakkerne, før ordre er givet, eller hvis det er absolut nødvendigt. Vi indskærper i øvrigt alle til at udvise ro og orden.

Meddelelsen blev gentaget mange gange i løbet af aftenen, og situationens alvor gik efterhånden op for os. Imidlertid var problemet, at kun ganske få af os havde vores faseudstyr i barakken. Udstyret lå, som normalt for de flestes vedkommende, ude på arbejdspladserne, og det var tydeligt at se, at mange blev nervøse for, hvad der ville ske, hvis situationen forværredes.

Strømsvigt i 100- og 200-områderne - lød det over radioen. Beboerne måtte affinde sig med situationen, indtil det efter nogle timer lykkedes at genetablere elforsyningen. Dog blev alle via radioen anmodet om at reducere strømforbruget til det absolut nødvendigste.

Base Commander'ens erklæring - Følgende meddelelse blev læst op på radio og TV:

Her en dansk oversættelse af den af Base Commander Colonel John Lutch fremsatte erklæring tidligere i aften. Som De sikkert er klar over, raser den arktiske storm stadig omkring os. Stormen er dog i aftagende, og vi skulle være ovre det værste ved omkring 4-tiden i morgen tidlig. Efter stormens ophør venter der os et stort arbejde med at grave os fri af snemasserne. Base Commander fortsatte: Jeg er klar over vi har haft en lang og kedelig tid, mens stormen har stået

på, og jeg komplimenterer Dem alle for Deres tålmodighed. Jeg er især stolt af de mennesker, som har vist deres mod og snarrådighed ved at udføre absolut nødvendige opgaver udendørs. Hav tålmodighed, denne storm vil snart være ovre. Rationer Deres mad og frem for alt vær konstant på vagt overfor brand. Base Commander sluttede: Nogle af de herrer, som har været på basen i flere år, fortæller mig, at denne storm er den værste, de nogensinde har oplevet heroppe. Jeg er sikker på, at det vil være en oplevelse, som virkelig vil være værd at skrive et par ord hjem om. De har netop hørt en dansk oversættelse af den af Base Commander Colonel John Lutch fremsatte erklæring tidligere på aftenen.

Efter 6 dage - var stormen overstået, og vi kunne endelig bevæge os udendørs - og sikke et syn der mødte os. De sørgelige rester af den førhen så flotte gymnastiksal vidnede om den dramatiske nat under branden. Det gjorde selvsagt et stort indtryk på alle! I næsten alle gader lå sneen i højde med tagene på barakkerne. Man kunne hoppe op på gelænderet på den udendørs trappe, kravle op på toppen af sneen og spadser sig en tur på den hårdt pakkede sne. Mange køretøjer var

totalt begravet under snemasserne, og flere biler blev ødelagt, da man begyndte at fjerne sneen med bulldozere. Det mest imponerende syn var dog ved hangarerne på Flight Linen. Sneen lå i en drive fra startbanen og helt ind til bygningerne, hvor driverne stoppede ca. 1 meter fra portene med en lodret mur af kompakt sne. Værst var det ved hangar 9 og 10, hvor toppen af sneen næsten lå på højde med taget på bygningerne. Der gik mange dage og arbejdstimer inden sneen blev ryddet, og trafikken igen blev normal på basen.

Brandvæsnetts indsats under branden.

Som en del af servicekontrakten overtog DCC Fire Department den 1. juli 1966. Da stormen satte ind, befandt alle brandsluknings-køretøjerne sig i Fire Station 2 ved Flight Linen. Da alarmen fra gymnastiksalen indløb, havde man store vanskeligheder med at få slukningskøretøjerne ud fra stationen. Sneen blokerede for udkørslen. Da man endelig fik det fjernet, var sigtbarheden så dårlig, at man for at finde vej måtte have 2 brandfolk gående foran hvert køretøj med livliner bundet fast til køretøjerne. Ifølge brandfolkene tog det over en time at køre det korte stykke vej fra stationen til brandstedet. Det var helt klart umuligt at bekæmpe ilden under den kraftige storm, og man koncentrerede sig derfor om at forhindre ilden i at sprede sig til de

nærliggende bygninger.

Branden kunne have spredt sig - til mange andre bygninger på basen. Øjnevidner fra barakker i 100- og 200-områderne kunne berette om, at de under branden så brændende dele fra gymnastiksalen flyve med vinden forbi vinduerne. Nu forstod vi bedre, hvorfor meddelelsen om at holde vagt i barakkerne var blevet gentaget så mange gange over radioen. Helt nede ved havnearealet blev der fundet forbrændte paneler og dele af gymnastiksalen.

En el-kaffekande var årsag til branden

- fastslog de brandtekniske undersøgelser efter branden. Årsagen havde givetvis været, at da basen blev erklæret i Phase Two forlod alle gymnastiksalen, men man glemte desværre at slukke for kaffemaskinen.

Det gamle spolebånd - der inspirerede mig til artiklen vil blive gemt som et minde om de dramatiske begivenheder i 1967. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, hvad der kunne være sket, hvis vi skulle have været evakueret under stormen.

!! Husk derfor !!

altid at afbryde kaffemaskinen

- inden du forlader din arbejdsplads i en Storm Charlie.

Varm vinter på McGuire

Fra vor mand i McGuire

Af Kim Pelle

Hvor sommeren og efteråret vejrmæssigt har været dårligere end normalt, har vinteren vist sig at være noget mildere end forventet. I dag, hvor jeg skriver dette indlæg (i starten af januar), er det solskin og 11C varmt. Det er selvfølgelig behageligt, og nu hvor vi er kommet forbi årets korteste dag, begynder dagene igen at blive længere.

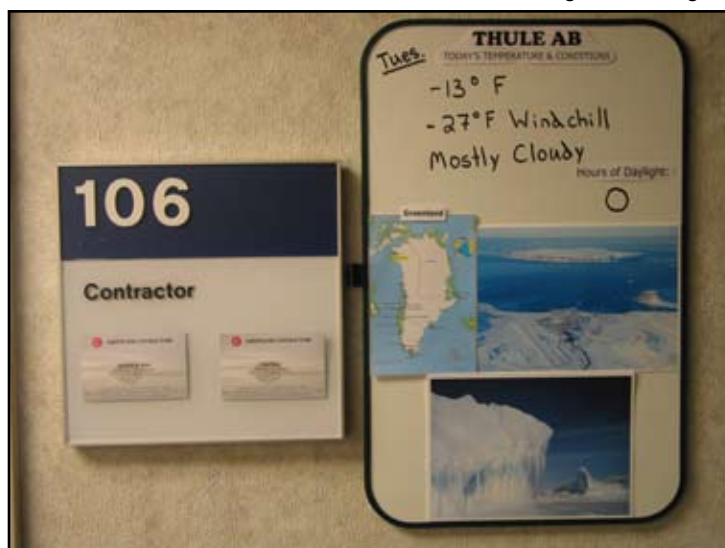
Vi ved dog, at vi fortsat har minimum 2 måneders vinter foran os - også med sne. For at sikre at fragtpersonalet i terminalen i McGuire dagligt ved, hvordan livet i Thule leves, har vi etableret en vejrtavle uden for

vores kontor. Vi opdaterer dagligt, hvordan vejret i Thule er - specielt er det vigtigt, at alle ved, at der er NUL solskin/dagslys, at det er koldt, samt at det ind imellem sner.

Samtidig har vi foto og landkort fra Thule på vores kontor, således at alle i terminalen

har mulighed for at sætte sig ind i livet i det mørke nord.

Det er vores håb, at vores "reklamefremstød" vil sikre, at alle har en fornemmelse af, at det er hårdt at være i Thule, og at det derfor er vigtigt, at fragten kommer frem så hurtigt som muligt.

Hvis nogen ligger inde med et rigtig godt årstidsfoto - vinter, mørketid, første solopgang, storm, forår, sommer, efterår, sidste solnedgang - må I meget gerne e-maile os en kopi, så vi kan sætte det op på vejrtavlen.

I kan sende foto til kim.pelle@gc.gl.

Luksus ergonomi med børnesygdomme

Af Malene Lyngø

Den 20. juni 2005 begyndte totalrenoveringen af Dundas Dining Facility. En større opgave som betød, at stort set alt andet end væggene blev skiftet ud.

Det begyndte i det små, hvor supervisorkontor, VIP-lounge og Dundas Deli var den første del af projektet, der stod klar.

Arbejde i døgndrift

Mandag den 12. september rykkede et effektivt team på 8-10 mand ind for at rømme Dining Hall'en for maskiner og møbler og flytte det over på det gamle hospital. Gutterne knoklede i døgndrift for at nå den presserende deadline.

I tre lange måneder holdt køkkenpersonalet fanen højt på det gamle hospital og lavede

mad til basens beboere, og dette ikke helt uden problemer.

Udover renoveringen af Dining Hall'en måtte Enterprise også ind at lave mange småjusteringer for at tilpasse faciliteterne på det gamle hospital til køkkenpersonalets behov. Der var ikke strøm nok i bygningen, og afløbene kunne ikke følge med. Her måtte der skiftes afløbsrør og derudover justeres på vandforsyningen.

Alt imens flytningen var i fuld gang knoklede tømrere, murere, elektrikere, VVS-folk, malere og arbejdsmænd med at brække gulve op, rette lofter, skifte klinker og fliser og til sidst at få det nye interiør ind. Beklageligvis skete der nogle fejlleveringer, som betød, at nogle af maskinerne var bygget efter dansk standard og altså skulle bruge 220 Volt. Maskinerne måtte byttes ud med nye, der fungerer i dag. Enkelte varmeskabe lukker ikke helt tæt og med de øvrige småproblemer, der har været i opstarten, men som kunne løses herfra, ses projektet i sin helhed som en succes.

Udover at Base Restaurant er blevet

meget pænere at se på, er der også tænkt på hygiejne og ergonomi. Med årene har bygningen "sat sig". Det vil sige, at bygningens struktur har ændret sig i forhold til, dengang det blev bygget. Gulve og vægge er blevet skæve, og det betyder eksempelvis, at nogle fliser på gulvene river sig løs og måtte skiftes fra tid til anden. På grund af permafrosten er der stor sandsynlighed for, at bygningen vil sætte sig yderligere, og derfor har man valgt at lægge vinylgulv i køkkenet i stedet for fliser. Gulvet har også fået et større fald, så der ikke som tidligere samler sig vand på gulvet.

God stemning

Blandt personalet i Base Restaurant er der mange bud på, hvad der er bedst ved det nye køkken. Nogle savner den atmosfære, der var i den gamle Food Line, mens andre nyder de nye faciliteter.

- Selvom vi skal gå meget mere rundt på grund af det åbne miljø i food-linen, synes jeg, det er blevet meget bedre, siger Marianne Vilhelm og fortsætter.

- Jeg glæder mig til at gå på arbejde om morgenen nu, og det er rigtig dejligt. Jeg skal godt nok lede lidt efter tingene, for vi har fået så meget skabsplads, men det er jo bare, indtil vi har vænnet os til det også, smiler hun.

Kok Jacob Lindbo bekræfter Mariannes udtalelse.

- Der er en rigtig god stemning her, og det er klart, at det friske nye udseende, stedet har fået, virkelig har været med til at løfte stemningen, mener Jacob.

Jacob understreger også, at det nye køkken og food-linen lever op til det nye koncept, og at det giver kokkene mulighed for at blive mere inspirerede og udvikle sig fagligt.

- Tidligere havde vi jo en fast menu, det har vi ikke i dag, forklarer han og fortsætter:

- Der er gode muligheder for at lade sig inspirere og finde på nye ting. Selvfølgelig skal vi stadig lave de traditionelle retter, men man kan for eksempel også finde nye måder at pynte maden på, forklarer Jacob og slutter:

- Vi skal selvfølgelig også lige vænne os til nye rutiner. Der skal ikke laves revolutionerende ændringer, for vores funktioner fungerer stadig fint i det nye køkken, men det er klart, at alle lige skal vænne sig til, at tingene ligger andre steder, og at der er en anden måde at gøre rent

**Små seks måneder tog det Enterprise Dining Facility, som kunne åbne i et h
Base Restaurant den 18. december.**

på end tidligere.

Ikke blot de nye faciliteter bød på udfordringer. Hele seks nye kokke var netop blevet ansat, mens renoveringen stod på, så her skulle også bruges kræfter og tid på at få kørt dem i stilling.

Børnesygdomme

Efter de fleste renoveringer opstår ofte "børnesygdomme". Det gjorde der også i

at totalrenovere Dundas helt nyt look under navnet

Base Restaurant.

- Vi har selvfølgelig en del problemer, siger køkkenchef Jørgen Ladegaard.

- Der skete en fejllevering af nogle ovne, som kørte på dansk strøm; dem har vi så fået byttet, men som det er nu, kan vi ikke holde maden varm i varmeskabene. Der er dog bestilt varmeelementer, der skal sidde ovenover maden og så håber vi på, at problemet er løst. Men indtil da putter vi maden i varmekasser med spritblus, forklarer Jørgen.

Lunken mad er ikke det eneste problem.

- Som du kan se, er laminatet på skabslågerne under varmeskabene flækket, og det skyldes måske de ekstreme forhold, der er heroppe som for eksempel den tørre luft, forklarer Jørgen.

Det ligger endnu ikke fast, hvordan man vil løse problemet med det flækkede laminat på skabslågerne, men dialogen er i gang med leverandøren.

Mindre portioner, sundere kost

Det er dog ikke børnesygdommene, der overskygger billedet. Det store overskud

af mad, der måtte kasseres tidligere er svundet ind til næsten ingenting. Både Jørgen og Jacob har specielt lagt mærke til, at der ikke kasseres nær så meget mad som tidligere, og i særdeleshed at folk er begyndt at spise mere varieret.

- Folk skulle lige vænne sig til at "shoppe rundt" i food-linen, fortæller Jacob.

- I begyndelsen var der flere, der ærgrede sig, for når de havde fyldt tallerkenen op, fandt de en masse andet, de også gerne ville have, supplerer Jørgen.

- I dag virker det dog, som om folk har fundet ud af det, og alt i alt kan vi se, at folk tager mindre portioner, men en masse forskelligt, og det giver jo også mere varieret og dermed sundere kost, slutter Jacob.

Det må konkluderes, at svindet formindskes ved, at folk selv øser op på tallerkenen, hvis produktionen af mad vel at bemærke stemmer overens med antallet af gæster.

- Der er jo her i lavsæsonen ca. 500 beboere på basen, og vi laver selvfølgelig ikke 500 portioner af alting, men til sammenligning kan jeg fortælle at vi forleden havde 145 spisende gæster til aftensmaden, og der lavede vi 80 portioner af den ret, vi vidste, der ville blive spist mest af, forklarer Jørgen.

- Generelt kan vi sige, at det fungerer rigtig godt med at vurdere os frem til, hvor meget vi skal lave, og vores svind er i dag betydeligt mindre end tidligere, understreger Jørgen.

- Vi er spændte på at se, hvad den første meningsmåling vil vise, men vi har nok en idé om, hvordan den vil se ud. Målingerne vil vi lave hver måned startende fra februar, fortæller Jørgen.

Ergonomi for alle pengene

Når folk selv øser deres mad op på tallerkenen betyder det også, at der ikke ryger så meget i skraldespanden igen. Erstatningen af vognene til brugt service med de nye, hvor man rydder op efter sig selv, taler deres tydelige sprog.

I dag sørger man selv for at kassere resten af sin mad, og det har gjort en stor forskel for opvaskeren.

- Det er tydeligt at se, at den, der står i opvasken, sparer rigtig meget tid, siger køkkenassistent Elisabeth Lindbo.

- Messe-checkeren har heller ikke så meget papirarbejde længere, og efter at spisebilletterne er blevet indført, skal der heller ikke tælles kasse op, forklarer Elisabeth.

Sammen med nye opvaskemaskiner, hvor opvaskeren blot kan skubbe servicen ind uden at bukke sig og risikere at løfte forker, har køkkenet også fået nye steamere (til at koge i, red.), som er elektrisk styrede. Igen er der tænkt på ergonomien. Gulvet, der nu er lagt med vinyl, er også en klar forbedring fra det tidligere.

Ved en rundspørge blandt personalet i kaffestuen er der også bred enighed om, at der er sket forbedringer i køkkenet. Nogle savner lidt det gamle, men generelt møder man glade og positive bemærkninger, og der falder endda bemærkninger som "luksus" og "dejligt".

Pausen er slut og køkkenassistenterne, og kokkene myldrer ud til food-linen for at gøre det sidste klar inden det næste hold sultne Thule-boere ankommer for at se, hvad Base Restaurant mon har at byde på i dag.

Team Base Supply i hård Marathon Spinning

Normalt kommer der en professionel journalist til store sportsarrangementer, ligesom de store hold i sportens verden har folk ansat til at tage sig af sponsorer og reklame. Da der både var tale om et arrangement af verdensklasse, som måske kan komme i Guinness Rekordbog, og som havde deltagelse af nogle af de største navne indenfor cykelsporten, må jeg alligevel konstatere, at nogle gange går det bare ikke lige efter bogen. Ak ja, vi må lave det hele selv... Eller er det mon, fordi vi endnu ikke er blevet professionelle, men stadig kun er en flok glade og tossede amatører..?

Af Louise Rich

Nå, men i forbindelse med Operation Julemand blev man i FSC enige om endnu engang at lave et arrangement, der kunne kombinere sport og en indsamling til Operation Julemand. Det blev til et marathon spinningarrangement lørdag den 10. december, som skulle vare i otte timer. Man kunne tilmelde et hold, som kunne bestå af en til fire personer. Minimumsprisen var \$2 pr. kvarter.

Nu er jeg jo en af de sportsidioter, som konstant skal udfordre mig selv. Jeg overvejede derfor at opstille med mit eget hold – bestående af mig selv. Jeg kom imidlertid på andre tanker, da jeg en dag sad på min pind nede i #935. Indkøberne Kate Hald og Erling Søndergaard havde sendt en mail ud til Base Supply, hvor de søgte en eller to ryttere, som ville hoppe på cyklen. De søgte endvidere bidrag til formålet. Jeg meldte mig straks til Team Base Supply, som holdets tredje rytter.

Vi blev hurtigt enige om, at vi skulle være holdet, som kunne samle flest penge ind. Kate og Erling havde allerede samlet lidt ind, så jeg måtte jo også hellere gøre en indsats. Jeg lagde de sidste små grå celler i blød og fik forfattet en mail, som fik tårerne til at trille....

Kære alle

Som de gode Thule-borgere vi nu er, vil Kate Hald, Erling Søndergaard og undertegnede forsøge at få lidt ekstra penge i kassen til Operation Julemand.

Vi har derfor taget udfordringen op og stiller op i maraton-spinning lørdag den 10. december.

Problemet er bare, at vi alle tre har mistet hele vores formue... Ja, utroligt men

sandt.

Da vi jo helst skal vinde konkurrencen, udsender jeg dette nødråb til de mest fantastiske og barmhjertige mennesker, som jeg kender!

Vi er villige til at ofre blod, sved og tårer, og vi står her med vores små blåfrosne knæ og beder om jeres barmhjertighed og hjælp.

Vi skal cykle i 8 timer, og I kan, som vore sponsorer, hjælpe med min. \$2, som dækker 15 minutters kørsel. Hvor meget er I villige til at betale?

Vi vil naturligvis være iført en T-shirt med alle vore sponsorer på.

Med venlig hilsen
GREENLAND CONTRACTORS

Louise Rich
Divisionskoordinator, Supply & Services
GC/LSA, Bldg. # 935, Ext. 2319

Der gik ikke lang tid, før de første mails begyndte at strømme ind med historier om, hvordan der ikke havde været et øje tørt, da de havde læst mailen. Bidragene var mange. Kate, Erling og jeg havde daglig optælling af de indkomne bidrag, og der gik mere og mere sport i at få samlet penge ind. På Supply-siden havde Kim Pelle fra McGuire udfordret Bo og Erland fra Supply & Services Management,

hvilket endte med, at alle tre fik bidraget med en hel del penge. Vi tog alle tricks i brug – nå ja, i visse tilfælde var vi måske ude i pengeafpresning, men det gik jo til et godt formål. Vi følte os meget pressede af #325, som ifølge rygter havde fundet barakkassen frem (nu er det jo ikke alle rygter, der er hold i, men vi turde ikke tage nogle chancer). Hmm, nu var spørgsmålet jo bare, hvor mange penge der var i den! Vi havde simpelthen spioner ude for at finde ud af, hvordan #325's sponsorsituation så ud. Vi ville jo være holdet, som kunne bidrage med flest penge. Hver gang vi var på besøg i andre shopper i forbindelse med arbejde, blev besøget også lige benyttet til at få lidt flere bidrag. Vi blev faktisk lovet flere penge, hvis vi kunne få Erland på cyklen. Det var dog en tanke, som vi hurtigt måtte opgive. Man skal jo trods alt sætte sig realistiske mål.

Materialet til vores sponsor-T-shirts skulle også klares. Kosten (Karsten A. Bernhardt) var blevet indkaldt - et storhold har altid en professionel fotograf tilknyttet, så det havde vi selvfølgelig også. Der blev indrettet et atelier i #935, hvor vi poserede på forskellige måder – stående og liggende. Dette var til stor morskab for os selv og alle andre i lokalet. Billeder blev set igennem, inden det endelige valg blev truffet.

Kate, Erling og jeg er altid klar til sjov og ballade, så vi blev enige om, at udover

vores sponsor-T-shirts ville vi lave et banner med alle sponsornavnene på. Et storhold har normalt en fanklub, som laver den slags, men også her måtte vi selv være kreative. Custodial havde et gammelt lagen, som var blevet kasseret, og Gert Eiberg havde fundet en dåse spraymaling til os. Så blev de kreative evner atter sat på prøve. En skitse blev lavet og godkendt. Nu skulle den "bare" føres over på lagnet. Når vi selv skal sige det, blev vores banner slet ikke så tosset endda. Fredag aften, dagen før den store dag, hvor vi skulle på cyklerne, sneg Erling sig, i al ubemærkethed, ind i spinningrummet i Gym. Banneret skulle hænge klar, så det var det første, vores modstandere lagde mærke til, når de trådte ind. Min fredag aften blev præget af nervøsitet. Vores sponsor-T-shirts var endnu ikke blevet færdige. Puha, næste morgen, da jeg vågnede, havde Allan været forbi med de færdigtrykte T-shirts (tak, Allan). Så var det ellers over i Gym og være med til starten.

Kate skulle køre de første to timer, Erling de næste to, og jeg skulle selv slutte med 4 timer. Vores modstandere var skræmmende. Lars "Hurtig Udrykning" Andersen fra Fire skulle køre alene. Det samme skulle den altid frygtindgydende Lars "Den Flyvende Høg" Høgner, som sad klar på cyklen – naturligvis med frugt- og væskedepot inde for rækkevidde. Så var der #325, som vi betragtede som vores største konkurrent, hvad bidrag angik. De stillede op med Julemanden (Anton), som en skræmmende førstekører. Julemanden

kørte dog kun de første 15 min, hvorefter han blev afløst. Anton var vist ved at smelte væk under det varme julemandskostume. Resten af holdet fra #325 bestod af Kim Wetcher, Jens Eriksen og Naveed Hussain. Det sidste hold var Caroline. Hun startede som instruktør de første to timer, hvorefter hun hoppede over på en anden cykel for at tage de sidste seks timer.

Da starten var gået – og Erling og jeg havde sikret os, at Kate var kommet godt fra start – tog jeg hjem til barakken for at satse-sove et par timer mere. Derefter blev benene masseret for at få løsnet op efter en uges hård træning. Så var det ellers tilbage og afløse Erling, som havde haft Jesper som instruktør. Både Kates og

Erlings tur var gået godt. Jeg skulle starte med Danni som instruktør. Der blev lagt hårdt ud. Marianne Hansen fra HR, som var vores op-ad-bakke sponsor, fik fuld valuta for pengene. Jeg fik kæmpet mig igennem de første to timer. Så blev Danni afløst af Morten. Her var der også fart over feltet. Erling kom tilbage på cyklen, da der var ca. 1½ time tilbage. Han skulle være backup, hvis jeg ikke kunne holde hele vejen hjem. Vi blev dog begge siddende i sadlen til den bitre – eller var det den ømme – ende.

I løbet af de 8 timer kom flere af vore sponsorer forbi. De skulle lige se til deres hold og komme med opmuntrende tilråb. Vi fik endda endnu et flot bidrag fra en ny sponsor.

Efter 8 timers cykling var vi færdige – helt færdige. Alle hold lykønskede hinanden med at have gennemført denne maraton-spinning – specielt var der stor anerkendelse til Caroline, Lars Andersen og Lars Høgner, som alle havde cyklet i otte timer.

Til vores – Team Base Supply – store glæde fik vi bidraget med flest penge. Det blev til \$565 fra vores side. I den forbindelse vil vi rette en stor tak til alle vore sponsorer. Uden jer kunne vi ikke have gjort det (er det ikke det, som man plejer at sige?). Naturligvis også en stor tak til FSC for et supergodt arrangement.

Alt i alt blev der indsamlet \$967 til Operation Julemand. Et fejende flot resultat af en flok fantastiske, fightende ryttere og instruktører.

Redaktionens spalte

Af Louise Kümmel

Endnu et år er gået, vi skriver nu 2006 og derudover 6. årgang af Pituffik News. Bladet så dagens lys i 2000, og meget er sket siden. Blandt andet kan vi den dag i dag prale af at udkomme 100% i farver, hvor det tilbage i år 2000 kun var for- og bagside samt Pituffik News-logoet, der var farvelagt. Det er da et fremskridt, der er til at tage og føle på.

Pituffik News var jo ikke det første personaleblad GCs medarbejdere havde haft; i flæng nævnes Stafetten, Phasetten og GC-Nyt, men til gengæld er Pituffik News det, der vist har overlevet længst. Men da vi her på redaktionen på Pituffik News gerne vil, at bladet mere end overlever – ja, det kunne endog tænkes at blomstre – vil vi endnu engang hive salgstalen frem og appellere til alle jer derude. Vi

leder efter nye redaktionsmedlemmer, freelancejournalister- og fotografer samt generelt efter input af en hvilken som helst art. Så vil du være en fast del af redaktionen, blot skrive en artikel i ny og næ, eller har du måske en god historie at fortælle, så skriv til redaktionen på louise.kellberg@gc.gl eller ring på #3440.

Da det dengang nye blad skulle navngives tilbage i 2000, var der mange forskellige navne oppe at vende. Nogle var givetvis bedre end andre, men alle må siges at være kreative og ikke mindst stedbevidste som det tydeligt ses på følgende forslag: Dundasekspressen, Hundeslæden, Isbjørnen, Kajakken, Lokal Skøjten, Pola-vis, TAB'loid.

Nu har vi hængt lidt i fortiden i den første del af Redaktionens Spalte, og siden det går så fint, så lad os da hænges ved lidt endnu. Jeg vil gerne lede opmærksomheden hen

på den spændende artikel på side 6 og 7, som er skrevet af Jørgen Lakjer, tidligere ansat på Thule Air Base. Jørgen har i dette nummer skrevet om, da den gamle gymnastiksal brændte ned tilbage i 1967 og har lovet at bidrage med flere artikler om det gamle Thule i fremtidige udgaver af Pituffik News. Det glæder vi os til.

Derudover kan du i denne udgave se billeder fra åbningen af Dundas Dining Facility og fra nyårsaften eller læse om, hvordan personalet i Food Services har det i deres nye omgivelser. Og ja, så er der jo alt det faste såsom nyt fra Greenland Service Partners og McGuire og selvfølgelig billeder fra bryllup, Award Fee osv.

Jeg vil slutte med at sige tak for denne gang, god læsning og al mulig vind i det nye år.

Hvor er jeg henne?

Fra vor mand i
Kangerlussuaq

Af Per Møller Jensen

Allerførst ønskes I alle Godt Nytår her fra Kangerlussuaq.

Det er ikke kun det der med klokken, som kan være vanskeligt. Det er heller ikke let at vide, hvor man er henne og dermed angive sin position på et kort!

Det er, fordi jorden som bekendt er en kugle og så alligevel ikke. Jorden er trykket ved polerne, så den er ikke kuglerund. En har engang udtalt, at jorden er ujævn, og det er nok den mest præcise beskrivelse af jorden. Når der laves kortmateriale, projekteres den ikke-kuglerunde jord ned på et stykke todimensionalt papir. Der findes rigtig mange forskellige måder at gøre det på. En metode kunne være, at hvis man forestiller sig, at der placeres en kraftig pære i jordens centrum, og man opholder sig i et mørkt lokale vil skyggerne fra længde- og breddegraderne kaste en skygge på væggen. Nu er jorden så projekteret ned på et to dimensionalt stykke papir.

GSP (Greenland Service Partners) fik til opgave at opgradere ATC-radaren (Air Traffic Control) med en ny software, således at en alarm popper op på skærmen, hvis to eller flere fly squawker (svarer) med samme kode. I den forbindelse opstod der nogle ekstra krav til de kort, som benyttes. Flyvelederen kan på et kort på computeren se, hvor flyene befinder sig og dermed udføre sin flyveledelse. Nu er det bare sådan, at softwaren helst vil have kortdata i et UTM-format (Universal Transverse Mercator).

Formatet deler jorden op i rektangulære zoner, hvor Kangerlussuaq ligger i zone 22. I UTM-formatet opgives positionen som antal meter mod øst og mod nord i forhold til nederste højre hjørne. Når flyvelederne f.eks. ønsker at oprette et nyt meldepunkt, som skal indtegnes i kortet, opgiver de længde- og breddegrader i WGS84-format (World Geodetic System, introduceret i 1984). Det er et format, som er sammenfaldende med GPS positioner. Har man et kort i WGS84-format, kan man bare plotte sin position læst på en GPS-modtager ind på kortet, og så er man der. Hvis kortet ikke er i WGS84-format, og man plotter sin GPS-position ind på kortet, så er man der næsten, men det er ikke nøjagtigt.

Som sagt opgiver flyvelederen længde- og breddegrad i WGS84-format. Ved hjælp af et program konverteres disse data til UTM-format, som radaren gerne vil have, og fluks bliver flyene vist rigtig på kortet. I gamle dage, da man navigerede efter solen og havde et kronometer (nøjagtigt ur som viser UTC-tid), bestemtes positionen ved, at man kalibrerede kortene med datum (i flertal data) med observationen, således at nogle punkter på kortet stemte overens med den målte position. I dag er det selvfølgelig GPS, og kortet er WGS84-format. Køber man et vandrekort, bør man sikre sig, at det er udført i WGS84-format, hvis man ønsker den bedste overensstemmelse mellem sin aflæste GPS-position og kortet. Man kan i Kangerlussuaq købe vandrekort udført i både WGS84- og UTM-format i et og samme kort.

Men hvis nogle skulle spørge, kan man jo altid svare: Jeg er jo lige her, eller jeg sidder på min pind.

Endnu en stor dag i Food Services

Af Karina Pedersen

Så oprandt endnu en dag, som alle på Thule har ventet på med længsel og spænding. Selv havde jeg både personligt og i min egenskab af kvalitetskoordinator for Services og dermed også Food Services set frem til dagen, hvor turen ikke længere skulle gå til det gamle hospital, men jeg i stedet kunne vende næsen tilbage til #107 og indtage mine måltider.

Selvom jeg som så mange andre nu og da naturligvis havde smugkigget lidt på, hvad det var, Jan Lottrup's team af håndværkere gik og lavede, så var det alligevel med en forventningens glæde, at jeg søndag den 18. december 2005 kørte mod Dundas Dining Hall, som fremover hedder Dundas Buffet Restaurant. Navnet afspejler det nye koncept, som Food Services fremover vil kokkerere efter, hvor vi skal til at være

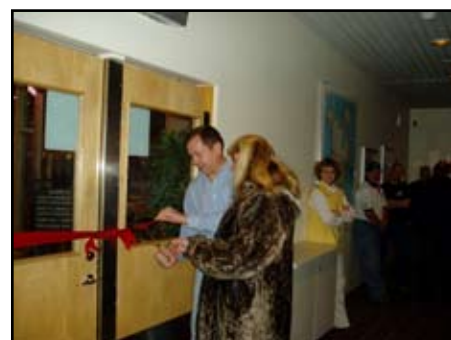
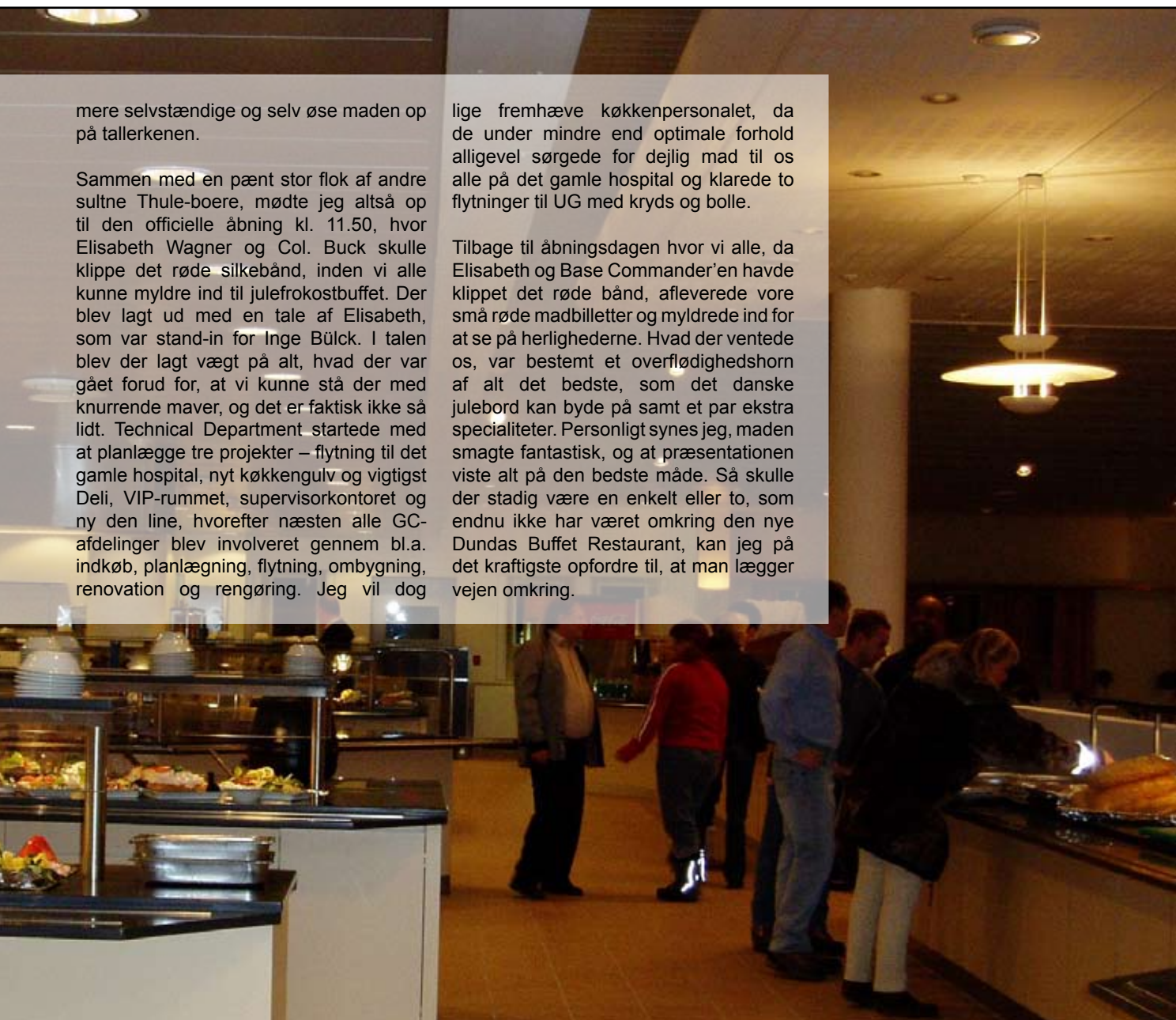

mere selvstændige og selv øse maden op på tallerkenen.

Sammen med en pænt stor flok af andre sultne Thule-boere, mødte jeg altså op til den officielle åbning kl. 11.50, hvor Elisabeth Wagner og Col. Buck skulle klippe det røde silkebånd, inden vi alle kunne myldre ind til julefrokostbuffet. Der blev lagt ud med en tale af Elisabeth, som var stand-in for Inge Bülck. I talen blev der lagt vægt på alt, hvad der var gået forud for, at vi kunne stå der med knurrende maver, og det er faktisk ikke så lidt. Technical Department startede med at planlægge tre projekter – flytning til det gamle hospital, nyt køkkengulv og vigtigst Deli, VIP-rummet, supervisor-kontoret og ny den line, hvorefter næsten alle GC-afdelinger blev involveret gennem bl.a. indkøb, planlægning, flytning, ombygning, renovation og rengøring. Jeg vil dog

lige fremhæve køkkenpersonalet, da de under mindre end optimale forhold alligevel sørgede for dejlig mad til os alle på det gamle hospital og klarede to flytninger til UG med kryds og bolle.

Tilbage til åbningsdagen hvor vi alle, da Elisabeth og Base Commander'en havde klippet det røde bånd, afleverede vore små røde madbilletter og myldrede ind for at se på herlighederne. Hvad der ventede os, var bestemt et overflødhedshorn af alt det bedste, som det danske julebord kan byde på samt et par ekstra specialiteter. Personligt synes jeg, maden smagte fantastisk, og at præsentationen viste alt på den bedste måde. Så skulle der stadig være en enkelt eller to, som endnu ikke har været omkring den nye Dundas Buffet Restaurant, kan jeg på det kraftigste opfordre til, at man lægger vejen omkring.

Vi har sagt farvel til:

7. december 2005

Magga Angaje Karlsen, Janitor/KP

14. december 2005

Martin Hove Lynge, Work Control P&S

Frederik Asa Kleist, Driver

Peter S. Rasmussen, Freight Handling Specialist

Akisooq Evaldsen, Kitchenhelper/Janitor

28. december 2005

Anders Bæhring, BLS Specialist

Niels Malling Larsen, Supervisor

Lise-Lotte Scherlund, Operator/Clerk

Mads Pedersen, Purchase Clerk

Tommy Pedersen, Laborer

Brian Ulrik Adolfsen, Deputy Fire Chief

John Jelsbak Jensen, Electrician

Benny Jensen, Cook/Kitchenhelper

Nis Bondesen, Fire Fighter

Ulla Cedergreen Bech, Nurse

Nis Thuesen Dall, Electrician

4. januar 2006

Allan Josefsen, Carpenter

Sara Josefsen, Admin. Specialist

5. januar 2006

Ole M. S. Petersen, Cook/Kitchenhelper

11. januar 2006

Michael C. Birch, Oil burner

25. januar 2006

Susan Mitchel Bonne, Køkkenassistent/KP

Lars Vedelø, Computer Support Specialist

Morten Vejs, Fire Fighter

Anette Klitmosse, Nurse Anesthesia

Lilian Birck Jakobsen, Lab./Vet. Technician

Vi siger velkommen til:

13. december 2005

Lilian Birck Jakobsen, Lab./Vet. Technician

28. december 2005

Anette Klitmosse, Nurse Anesthesia

Jens Anders Jensen, Fire Fighter

Niels Faaborg Mathiasen, Supervisor

Lisa M. Østervemb, Coordinator

Maria Frida Khan, Floater Specialist

Arvid Engskær, Mechanic

Morten Nørbak Tietze, Baker/KP

4. januar 2006

Karl-Enok E. J. Zeeb, Trainee

Barnabas J. S. D. R. Petersen, Trainee

5. januar 2006

Michael Scache, Telephone Inside

18. januar 2006

Pauline G. M. Nielsen, Trainee

25. januar 2006

Peder Roi Madsen Nielsen, ATCALS Maintenance

Finn Høj Rasmussen, Supervisor

Romanee Suraphut, Cook/KP

Christian Vagner Andersen, Cook/KP

Carsten Sørensen, Spare Parts Assistant

Knud Hegelund, Bio Environmental Spec.

Nina Peilicke, Cook/KP

Johnny Nehm, Køkkenchef

Falke Thue Mikailsen, Cook/KP

Lars Bisballe, Mechanic (Auxillary)

Svend Guldager Pedersen, Deputy Manager

Rikke Bruun, Librarian

5	7		2				
			7	6		1	
		8	5				3
9	2			8		3	
		4	3	7	6	8	
		7		2			1 4
3					2	9	
		2		1	7		
				3		8	1

9					7	5	
			5	7	1		3
			4			2	8
		9					2
7			8		3		5
6						4	
8	6				5		
2		3		4	8		
	7	1					9

SUDOKU

Sudokus regler er simple. Før tal fra 1 til 9 ind på de tomme pladser. Hver række skal indeholde et af hvert tal. Det skal alle kolonner også, samt hver 3x3 firkant.

Alle Sudokuer har en unik løsning som kan findes med logik, uden at gætte.

www.websudoku.com

Ekstraordinær Personlig Award Fee

Den 25. november var der arrangeret middag og overrækkelse af ekstraordinær personlig Award Fee for de 12 medarbejdere, der i 2. del af FY-05 var blevet nomineret.

Det store arrangement var blevet stablet på benene i Igloo Inn, men desværre viste arrangørernes indsats sig at være forgæves, da basen blev meldt i en Storm Charlie, kort efter at de inviterede havde sat sig til bords.

Ekstraordinær Personlig Award Fee bliver tildelt medarbejdere, der har udvist en ekstraordinær indsats indenfor et eller flere områder, der direkte eller indirekte har medført en højere Award Fee-indtjening for Greenland Contractors. Medarbejderne indstilles af deres kolleger og/eller arbejdsledere.

Nedenstående medarbejdere fik tildelt ekstraordinær personlig Award Fee for perioden 1. april til 30. september 2005:

Anders Adelsbøll
Casper Birch
Marianne Hammelboe
Lars Høgner
Jan Iversen
Thorbjørn Jørgensen
Jørgen Ladegaard
Gert Mikkelsen
Nuka Poulsen
Jørn Rose
Lemmie Svensson
Carsten Grå Sørensen

Bryllup på Thule

Den 31. december 2005 var ikke kun nytårsaften for Peter Iversen og Charlotte Vissing, det var også deres bryllupsdag.

De blev gift på DLOens kontor af Søren Pedersen nytårsaftensdag kl. 12.45.

De to mødte hinanden på Thule i 1999, da Charlotte arbejdede i miljøafdelingen

og Peter var Supervisor for Material Control. Efter ca. 1½ år på Thule rejste Charlotte og efter kort tid fulgte Peter efter.

For et år siden vendte Peter tilbage til Thule som Kvalitetskoordinator og er nu Kvalitetschef. Så da Charlotte skulle herop på ferie, fik de det arrangeret, så de kunne blive gift, hvor de først mødte

hinanden. De havde ikke informeret familie og venner i Danmark inden, men planlægger at holde kirkebryllup i Danmark på et senere tidspunkt.

Efter vielsen var der kl. 13. en mindre reception i 703, hvor der også blev danset brudevals. Gaverne bestod af meget grønlandskunst – keramik, granit og fedtstensfigurer.

Nytårsaften 2005

Endnu et år kom og gik, og I skal skam ikke snydes for nogle billeder fra dagens festivitas.

Om fejringen af det nye års kommen foregik i egne barakker eller til middag i klubben, gjorde ingen forskel for aftenens høje humør.

Vi kunne vælge at kommentere billederne, men synes nu i grunden, at de taler fint for dem selv.

Foto: Bjarke Vangsgaard